

ELŐFIZETÉS:
 Egész évre . . . 6 ft.
 Fél évre . . . 3 ft.
 Negyed évre 1 ft. 50 kr.
 A lap szellemi részét
 illető küldemények a
 szerkesztőnek, anyagiak
 a lap tulajdonosnak kül-
 dendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

HIRDETÉSI DÍJ:
 egy 1 hasábos petit sor 10 kr.,
 többszöri hirdetésnél olcsóbb.
 Nyiltér sora 25 kr.
 Bélyegdíj minden hirdetésnél
 30 kr.
 A hirdetések Bittermann
 Nándor könyv- és könyvnyom-
 dászatban és a szerkesztőnél fogad-
 tatnak el.
 Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

Megjelen minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 10 kr.

A kabát.

A demokrácia hatalmasan nivelláló ereje lerontotta az emberi társadalom egyes osztályai között fenálló korlátokat és meglehetősen egyenlőséget hozott az emberek közé. Két dolog azonban megmaradt közöttünk örökös különbözőségnek: rajtuk a demokrácia sem változtathat.

E két dolog: a szellemi és az anyagi javak különbözősége.

És éppen mivel a demokratikus eszmék az egyenlővé levés nagyon is vérmes reményeit nevelték közöttünk nagygyá, az emberek legnagyobb része, a kiknek akár az egyik, akár a másik, vagy akár mindkettőből nem jutott ki a maga kellően kiadagolt része, ezt az egyenlőtlenlést meglehetősen feszélyezőknek tartja.

Meg kell azonban vallani — és biz ez éppen-séggel ne legyen valami nagy dicséretére mondva korunknak — a szellemi javakban való egyenlőtlenlést még csak könnyű lélekkel eltűnők, hanem az anyagi javak birtalásának korlátai, azok ugyancsak gyűlöletesek előttünk.

Imen van, hogy a legtöbb ember, a helyett, hogy boldognak érezné magát, miszerint az óriási versenyben a körülményekhez képest tűrhető tisztességgel megtudja szerezni azt, a mi az igények kellő korlátozása mellett nyugodt és zavartalan existenciát biztosíthat számára, azzal keseríti meg életét, hogy összehasonlításokat tesz a saját sorsa meg azok életmódja között, a kiket nézete szerint a véletlen helyezett a jólébe, a gond nélkül való kényelembé és legott kitér belőle az elégedetlenség; megrövidítve hiszi magát s lázas vágy szállja meg élvezni mindazt, a mi pénzzel megszerzhető, kivenni részét mindazokból, a mik az ő jogosnak hitt véleménye szerint épp úgy vannak az ő számára is, mint a vagyonnal megáldottak számára.

És hogy éppen a kabát a pantalló, az inggallér, a kravatti, a cilinderek azok a legott szembe-ötölő dolgok, melyek az embereket külsőleg leginkább megkülönböztetik, csoda-e, ha aztán épp ezek keltik azt a legnagyobb ingert, mely megszületett a civilizációval, felnőtt az igények szaporodásával s vált márvan veszedelmessé különösen az említett összehasonlítások folytán, melyeket viszont kivált az tesz odiosusokká, hogy az

elégedetlen ember sokkal nagyobb szerepet tulajdonít az egyén értéke meghatározásában amaz említett dolgoknak, mint a mennyi azokat igazsággal megilleti.

Ez az a különbözőség, melybe korunk se hogy se tud belenyugodni, mely a végletek felé tereli a vagyontalan gentryt, a kishivatalnokot, az iparost, az üzletben álló segédet és az utcán nyomorgó alkuszt.

Senki sem akar hátramaradni; s ha minden napra nem is futja, legalább vasár- és ünnepnapokon vagy egyéb különös alkalmakkor bizony bajos megkülönböztetni az igazi dandyt a szinte fashionable és uriasan kilakkozott, kifrakkozott asztalos segédtől.

A mai ipar nagymester az utánzásban; az öltözet színe, formája, szabása is csaknem ugyanaz és hol jutányos eleganciához nem jutunk, megszeresszük azt az élet egyéb szükségletei árán.

Természetes, hogy a vagyonos osztály meg nem hagyja magát lefőzteni. A mit ma divatba hozott, azt holnap eldobja; új színeket, új formát hoz forgalomba, hogy mi hamarabb azokat is lejárassa és a divat e szeszélyessége oly állhatatlanságot hoz létre egyes iparágakban, mely azoknak nem éppen válik valami nagy előnyére, nem is tekintve, hogy e mellett mennyi vagyon, sokszor százazrek mennek tükre.

Az egyik hajtja a másikat és a ki nem járhat mindenben elől, legalább nem akar hátra maradni.

Ennek aztán meglehetősen rossz hatása van a társadalom egyedeire; az önzés, a hiúság mindenütt előtérbe lép és végzetlen felületességre, nevelésű kicsinykedésekre vezet.

A ruházat nem eszköz többé, hanem öncél és oly szerepet kezd játszani a mindennapi életben, mely a mily nevelésű, épp oly bosszantó is.

Nincs kétség benne, a változatosság utáni élénkebb vágyakozás benne fekszik emberi természetünkben és míg a kellő határok között marad, menthető; de mikor az már annyira elfajul, hogy nem a szép, az izléses iránti formaérzék, hanem a feltűnő, a kirívó, a szemszúró bir elhatározó befolyással a választásra, az már aztán nem csak hogy nem menthető, de igen-igen sajnálatos is.

És veszélyes is.

Különös ránk nézve, kik ezen a téren édeskevés eredetiséget tudunk felmutatni és mindenben a külföldet majmoljuk.

Valóban nagy ideje volna, hogy megkezdjünk ezen a téren is a leszerelést.

A kérdés csak az, hogy ki kezdje.

Mivel pedig emberi számítás és belátás szerint kevés remény van arra nézve, hogy a kevésbbé vagyonos osztály tegye meg az első lépést, hát tegye meg a másik fél.

Az a vagyonos osztály, mely nálunk oly szívesen kacsinat a magas és legmagasabb arisztokrácia felé, ha más tekintetben nem is, e téren bizony sokat tanulhatna az arisztokráciától, mely a luxus-versenyben ma már többé-kevésbbé teljesen a nem érdekelt csendes szemlélő szerepét játssza.

És ha csakugyan eltanulja tőle az egyszerűbb, a nemesebb ízlést, sokat fog használni magának.

De fog használni másnak is, mert a többi, — no a többi megjő aztán magától is.

Pozsonyi Béla.

A kuriai bíraskodásról szóló törvényjavaslat, melyet Szilágyi Dezső igazságügyminiszter részletes expozé kíséretében a képviselőház szombati ülésén be-terjesztett, 39 nyomtatott októv lapra terjed. Címe így hangzik: Az országos képviselőválasztások feletti bíraskodásról. Egészben a javaslat 162. §-ból áll és négy címre oszlik. Az első cím, mely a 13. §-ig terjed, az általános határozatokat foglalja magában. A második cím a kuria előtti eljárásról intézkedik a 14—132. §-okban. E cím a következő tizenegy fejezetre oszlik: a bíróság alakítása; a kérvények kellei; a kérvények előleges megvizsgálása; a felek és meghatalmazottak; a bírói határozatok kézbesítése és közzététele; az eljárásra vonatkozó általános határozatok; eljárás az ítélethozatalig; vagy a bizonyítási eljárás elrendelése; bizonyítási eljárás; tárgyalás a bizonyítási eljárás befejezése után; ítélet; költségek. A következő négy cím intézkedik a képviselőház előtti eljárásról (133—137. §.); a választókerület képviselő-küldési jogának felfüggesztéséről (138—141. §.); az 1874. XXXIII. t. c. módosításáról és kiegészítéséről (142—148. §.); végül a vegyes és átmeneti intézkedésekről (149—162. §.). — A javaslathoz terjedelmes írásbeli indoklás van csatolva.

A tanítók nyugdíjazásáról szóló törvényjavaslatot a vallás- és közoktatásügyi miniszter e hó 17-én terjesztette be a képviselőháznak, amit a ház zajos tetszéssel vett tudomásul.

A „BÁCSKA“ tárcája.

Pszabadban.

Más talán, ha künn, szabadban járál
 Vadrágos, tarka réteken,
 Vagy bolyong a csörrenő pataknál
 Erdő mélyén, árnyas, hűs helyen, —

Mig ülén az édes természetnek
 Mepihenni égő vágya volt, —
 Gondolati szállongva reszesnek
 S mindgyikké tudvágy-szonját olt;

Mig látolva, fontoskodó arccal
 Felkutatja mindennek okát,
 S kápet fest az őszszel és tavasszal,
 S tün keresli, mit az élet ad; —

Addig én, ha a ligetbe térek,
 Vagy a rétre csál ki napsugár,
 Gondolattal bibelődni félek,
 Kéjbe ejt a lég, az illat-ár.

S mig a lelke pihen, csukva szárnya —
 Nem redőzöm össze homlokom, —
 Gyönyör támad a szívemben rája . . .
 — Én csak érzek s nem gondolkodom!

Erdélyi Zoltán.

A KIS JULISKA ERŐS KEZE.

Beszély.

Írta: Lovász Andor.

(Folytatás.)

Fényes nappal volt, mikor Sándor fölébredt. Feje kabult, nehéz volt, szájában a mámor keserű utóízét

érezte. S érezett még valamit — a szívében: azt a nagy dobbanást!

Elsietett hazulról. Apjával anyjával nem is találkozott, mintha valami nagy bűnös volna, kinek az emberek tekintetét kerülnie kell. Érezte, hogy a magányra van szüksége, a hol őt nem látja senki, a hol ő nem lát senkit.

Hova menjen? A fűzesbe? Nem, oda nem megy többé! Hiszen ha meglátná azt a két csokolódzó gerlicét, meghasadna a szíve. Ugy fáj a mások boldogsága, mikor magunk olyan boldogtalanok vagyunk!

Befogott s kihajtott a tanyára. De nem izlett neki semmiféle munka, csak kószált ide-oda, mint egy lelkesített kisértet.

De hát mi is az, a mi vele történt? Tegnap még csak úgy fél vállról vette az egész dolgot, nem fáj neki más, mint a megsértett büszkesége, a szégyen. De ma már elpárolgott, most már érezte fájdalomát annak az ütésnek egész a szíve fenekéig.

Milyen örültség az, a mit elkövetett! Hogy verte most már öklével azt a nagy hóbotos fejt!

Mi fog ezután történni? Ha legalább megbánta volna tettét, még mindent helyre lehetett volna hozni. De azután, a mit szilajságában a Portás Anikóval cselekedett, az után kibékülésre szó sem lehet. Hiszen az egész község látta, hogyan szerelmeskedett ő a Portás Anikóval, hiszen az egész község tudja, hogy ő most már csak a Portás Anikót veheti el.

De ő a Portás Anikót nem szereti. S nem is fogja szeretni soha. Sárkát pedig még mindig, még most is szereti. S így lesznek ok boldogtalanok mind a hárman. Hiszen ez irtoztató! Miért kellett mind ennek így történnie? Mikor már minden olyan jól volt.

Szerencsétlen, nagyon szerencsétlen pillanat volt az! Maga sem tudja, hogy történetet. Az ördög, az a leggonoszabbik, a ki legjobban megrontja az embert, az szállt a szívébe. De meg is rontotta egész életére!

Hogy egy csók annyit szerencsétlenséget, annyit átkot szülhet! Egy ártatlan, önfeléd csók! Hiszen nem akart ő semmi rosszat vele! Hogy is vehette olyan rossz néven az a lány! Ha csak megharagudott volna érte,

elég lett volna az is, jóvá lehetett volna tennie egész nagy hibáját. De az a lány is büszke, nagyon büszke, ugyancsak fenn hordja azt a szép kis fejt!

Bizonyos, hogy ő is nagyon helytelenül cselekedett. Azt az árlatlan csókot a maga módján meg lehetett volna bocsájtania. De ő lehetetlenné tette a helyrehozást örökre, s most már meg fogja szenvedni ő is örökre!

Nagyon megfogja ő ezt keserűt! Lángolni fog a szíve, mint a hogy az övé lángol, szeretni fog halálig, mint a hogy ő szeret, s ezt a kínos kiolthatatlan szerelmet vonszolni fogja magával egész életében. Egy pernyi boldogságért, egy csókért, egy ölelésért szomjazni, sóvárogni fog örökké! Mint a hogy ő sóvárog!

Azt a pokolbeli kínt, a mit az a szerencsétlen pillanat szült, megosztják szépen egymásközött. Az a tudat lesz a gyönyörűségük, hogy gyötrelmük mindkettejük szívének csakugy pusztítja!

De nem! Amaz a hibásabb! Ő az oka annak, hogy többé soha sem közeledhetnek egymáshoz. Mérjük hát igaz mértékkel! Az ő gyötrelmének sokkal gyötörőbbnek kell lennie.

Azt a csapást fogja hozzá suttani, ami méltó lesz a szíve keserőségéhez. Ami ezután egészen be fogja tetőzni a gyötrelmüket.

El fogja venni a Portás Anikót!
 Ha már bele vette magát szívébe az ördög, jól van, rontsa meg őket egészen!

Rettenetes egy rombolás lesz az!
 Szegény Sándor! Csak az nem jutott eszébe, hogy ezt a csapást előbb üthetik az ő szívéhez!

* * *
 Kocsiját künn hagyta s gyalog ment be a tanyáról.

A patáji utcát messze elkertülte. De még a többi utcán is félve tekintgetett maga körül s be sem ment olyanba, hol sokan ácsorogtak.

Amint haza ért, az udvarukon találta a kis Telepi Juliskát, a Telepi Zsuzsi öt éves kis leánykáját.

Ott játszadozott a fűben. Amint Sándort meglátta,

Az érseki székek betöltése. A három érseki széket, tehát a kardinálisok sorában ez időszakra nincsen magyar ember. Az üres főpapi székek betöltésénél különféle kombinációk keletkeztek, újabb Bende Imrét, a volt újvidéki plébánost is a jelöltek sorában emlegeti. — E szerint érsek-jelöltek Samassa egri, Schlauch nagyváradi és Bende beszercebányai püspökök. Zágrábi érsekké a kombinációk szerint Bende nevezetnének ki; Császka a székesévi püspökséget fölése-relné a nagyváradival. Új püspökjelöltek Csáky Károly gróf és Rosszival István esztergami kanonokok. Csáky Károly alig negyvenéves ember, Rosszival István pedig mint képviselő régi híve a szabadelvű-pártnak. Egy más verzió szerint Fraknoi Vilmos, nagyváradi kanonok, akadémiai alelnök is püspöknek van kiszemelve. Mind e kinevezések azonban még nem állanak közvetlenül a külsőben. A vallásügyi kormány, mielőtt kinevezetné a kalocsai és zágrábi érsekeket, rendezetnie kívánja az érsekségi birtokokat. Bonce Ferenc miniszteri tanácsos csak imént készült el az esztergomi érsekség javainak felszámolásával. A nagy munka eltartott fél esztendőig. Minden valószínűség szerint ennyi időt igénybe vesz a kalocsai és a zágrábi érseki javadalmak felszámolása is.

A politikai helyzet. A B. H. írja: A garancia törvények benyújtásától a parlamenti helyzet javulását várják. A függetlenségi párt egyik közlönye ma kijelenti, hogy a pártviszonyok feszültsége azonnal csökkenteni fog, ha a kuriai bíráskodásról szóló javaslat a függetlenségi párt aggodalmait csökkenteni fogja. A kormány a közigazgatási bírósági javaslat elkészítésével is fog sietni, s ha idejekorán benyújtja; augusztus hónapban parlamenti szünet fog beállni. A függetlenségi párt, mint azt róla e közlönye írja, ugyan semmiféle tárgyalási paktumba semmi szín alatt bele nem bocsátkozik, de ha a két emlelt nagy garanciajavaslat kielégítő lesz, továbbá a kabinet valamely megbízható módon alkalmas keres kijelenteni, hogy a 135-ik §-t elejti ennek helyébe az 1886-iki vagy 1870-iki rendelkezést veszi föl s hogy a junktimot határozottan elfogadja és megígéri: ez esetben az összes javaslatok még ez országgyűlésen letárgyalhatók lesznek.

A parlamenti helyzet.

n. — A szélsőbal nyíltan csinálja már, amit eddig eltagadva cselekedett: a közigazgatási reform-javaslat tárgyalása közben az agyonbeszélést, obstrukciót. Vagyis, törpe kisebbség léte reterrorizálni szeretné az óriási többséget, vagyis tudva vagy tudatlanul, de tényleg azon utra tért, mely a népuralmi rendszer, a parlamentaris alkotmány hatályának megromlásához, megsemmisítéséhez vezet.

S miért e kétségbeesett küzdelem a szélsőbal részéről? Visszaállítani akarja a régi megyét? Azt egyik sem mondja szónokai közül. De azt erősítik, hogy a kormány tervezete megsemmisíti a megyei önkormányzatot, s az a félelmük, hogy az a miniszteri mindenhatóságot fogja megteremteni. De ez csak ürügy. Ellenállásuk, félelmük oka egészen más s ez aztán alapos is. Az új szervezet egyöntetű jó közigazgatást fog teremteni az egész országban, véget vet az eddigi zilált viszonyok által táplált elégedetlenségnek, melynek sokan köszönhetik mandátumukat. Képviselői mandátumukat féltik a jó szélsőbali honatyák, mert bölcsen tudják, hogy az országnak s a nemzetnek az 1867-iki közjogi alapon megvalósuló erősödése az ő egzisztenciájukat veszélyezteti, miután a nép helyzetének szilárdulását, viszonyainak javulását érezvén, nem igen fog hallgatni többé a közjogi alap felforgatása ábrándos, kalandos jel-szavaira.

Hazug ürügy az önkormányzati jog féltése.

A megyei közigazgatásra az önkormányzati elvnek teljes befolyás van a javaslatban biztosítva, még a kinevezendő tisztviselők fegyelmi joggal ellenőrzésére is; a közigazgatási bíróság, melynek egyidejű életbeléptetése biztosítva van, védeni van hivatva nemcsak a polgároknak, de az önkormányzati testületeknek jogait s érdekeit is a kinevezett tisztviselők vagy a kormány hatalmi önkénye ellen. A hozandó s az őszre szintén megígért fegyelmi törvény nemcsak a hatalmával visszaélő tisztviselők megtorlására, de egyuttal a tisztviselők jogainak a törvényt esetleg túllépő kormány hatalmaskodása ellen — védelemre is van hivatva — s így nevéstéges s önkényesen csinált népijesztő mumus: beszélni a kormánynak e törvényjavaslat életbeléptetése alapján bekövetkező miniszteri mindenhatóságról.

Miniszteri omnipotencia! Hát kérem, föltéve, de meg nem engedve, hogy bekövetkezik, még ez is jobb lenne Magyarországon, mint a közigazgatásra hatásban a miniszteri tehetetlenség. A mi sok népfaj által lakott országunknak, hacsak annak magyar nevével, jellegeről s a magyar nemzettel legitím hegemoniájáról lemondani nem akarunk, meg nem engedhetjük többé a régi kantonális megerendszer luxzusát. Az egész ország közigazgatásának egységesnek, jónak, igazságosnak s magyarnak kell lenni s az összes vezetésnek a kormány kezében kell összpontosulnia, mely felelős a magyar parlament előtt.

A magyar parlament előtt s igen is a magyar nemzet előtt. A gr. Szapáry kormánya éppen szombaton terjesztette elő a képviselőválasztásokra nézve a kuriai bíráskodásról szóló törvényjavaslatot; mely szerint ezután nem a képviselőházi pártok részrehajlása, pártérdeke fog dönteni a képviselőválasztások érvénye felett, hanem Magyarország pártokon felül álló legmagasabb független bírói testülete, a kir. kuria. E törvény életbeléptetése után — tehát már a legközelebbi választásnál — etetés, itatás, megvesztegetés útján nem vehetik berbe egyes párt-vagy érdekegyesületek az ország dolgai önhasznú intézését, ezután a nemzet választóinak akarata tisztán, meghamisítás nélkül fog érvényesülni, s többek közt élet-halál-ítéletet tartani a mostani hatalmasok és a mostani — agyonbeszélő politikusok felett, és gr. Szapáry nem fél az ítélettől, mért félnek az agyonbeszélő szélsőbaltól? Mert midőn a közigazgatási reform létrejövését gátolják, gátolják egyuttal a képviselőválasztások megtisztítását is.

A magyar nemzet e reformtól jövőjének biztosítását látja s éppen ezért megütközve szemléli a gátat, melyet a szélsőbal a megvalósítás elé emel. E gát szétszakítandó, az agyonbeszélő dac megtörendő, s így bizalommal várja a kormány s pártjának erre irányuló intézkedését megmen-tése érdekében a magyar parlamentarizmusnak, mely kormányrendszer a magyar legitím uralomnak e hazában palládiumát képezi.

Helyi és megyei hírek.

Áthelyezés. A m. kir. pénzügyminiszter Agáczy János kir. adótárnokot (volt zentai kir. adóhivatali ellenőrt) saját kérésére a duna-szerdahelyi kir. adóhivaltól a szabadkaihoz helyezte át.

A csendőrség köréből. Bányai Albert csendőrhadnagy Szabadkáról Lugosra, Némethy Ferenc had-

apród-tiszthelyettes pedig Lugosról Szabadkára helyezték át.

Hírek az érseki egyházmegyéből. Wachtl István újvidéki káplán verbászi helyetteslelkészre nevezetett ki. Kápláni minőségben áthelyeztettek: Flach István Kuláról Újvidékre (Sz. Rókus), Cziráki Zsigmond Jankováról Zentára, Fánesy Antal Topolyáról Petrovosszellőre, Freyburger Sándor Temerinből Topolyára, Gärtner Sándor Bajmokról Vaskutra, Greinich Ferenc Melykutról Dautovára, Hengen József Rác-Militicsről Kerynyajára, Hinger Péter Kunbajáról Futtakra, Jagieza István Miskéről Melykutra, Jaszenovics Gergely Duskokról Bajmokra, Katona István Sükösdről Doroszlóra, Kersch Mihály Martonosról Kunbajára, Kulnicsics Miklós Nemes-Militicsről Szabadkára (Sz. Teréz), Michler Ferenc Doroszlóról Martonosra, Polyákovics Lajos Hodságról Temerinbe, Rác Pál Zentáról Jankovára, Rakita László Futtakról Hodságra, Reichheld Károly Topolyáról Adara, Sándor József O-Becséről Topolyára, Szánmán Károly Petrovosszellőről Sükösdre, Seitz János Kerynyajáról Gákovára, Szlapák Károly Akasztórol Baracsikára, Tilling György Adáról O-Becsére. Az újmisések káplánokul küldtek: Essert János Rác-Militicsre és Schwerer Ferenc Szöntára.

Német császári tengerészek fogják legközelebb a Dunán megynék határát érinteni. A Galacban horgonyzó „Loreley“ nevű német császári jelzőhajó legénységének felváltása alkalmából ugyanis 2 német országi tiszttól, meg 22 altisz- és közembertől álló csapat fog Bécsből a Dunán hajóval Galacba utazni és a felváltott személyzet ugyanazon az uton visszatérni. A miniszterium utasította a Dunamenti hatóságokat és hivatalokat, hogy a szövetséges birodalom átutazó tengerészeti irányában netáni érintkezés esetében előzékeny és tapintatos magatartást tanúsítsanak.

Pályázat van hirdetve a zombori kir. törvény-széknel egy joggyakornok állásra.

A baja-zombor-újvidéki vasutrá vonatkozólag azt olvassuk, hogy az állam Bajánál a Dunán hidat szándékozik építeni s így összeköttetést létesíteni Dombóvárall. Nevezett vonal ennél fogva Csávolyt és Felső-Szent-Ivánt is érintené. Örövendének, ha e terv, mely már sokszor felmerült s igen nagy fontossággal bír, kapcsolatosan a baja-zombor-újvidéki vonallal kivitetnék.

A kupuszinai tűzkárosultakat segélyező községi bizottság a jövő héten fog javaslatot tenni a befolyt segélyösszeg mikénti felosztását illetőleg. Ennek utána a megye alispánja szétfogja osztani a beérkezett 4800 frtot.

A plávnai közlegelő felosztási ügyében, az újvidéki kir. törvénysszék, a helyszíni tárgyalást augusztus 3-ra tűzte ki.

A dautovai kincstálalók. A m. kir. kincstári jogügyek igazgatósága ártit az alispáni hivatalhoz, hogy a dautovai lakosok által a mohácsi szigetekben talált régi pénzeket, melyeknek egy részét a találók már beszolgáltatták, a másik rész azonban harmadik személyek kezébe került, iparkodják mind beszerezni, hogy azok a muzeumnak adassanak át.

Az ada-zentai-út, mely eddig az adai földmives iskola előtt vezetett, most az iskola háta mögött fog elvonulni. Az iskola előtt lévő terület ennek folytán árverés alá kerül. A földm. iskola az irányban kérelmez, hogy ezen területet megfelelő becsárón neki engedjék át.

Reformok a szerb egyházban. Brankovics pátriárka Újvidékre püspöki titkárrá és szentszéki jegyzővé Sakrak Szeurgusz szerzetest nevezte ki. Azelőtt ez állást világi ember töltötte be, Brankovics pátriárka azonban a szerb egyház szervezetének megfelelőleg az egyes püspökségek mellé udvari szerzeteseket rendel titkároknak. Sakrak müvelt pap, tisztán beszél magyarul s — mint mondják — hazafiság tekintetében is kifogástalan. — Emlegettük már, hogy a kolostori és alapítványi javak kezelésében nagy változás van készülöben. Csak előzője lesz ez a szellemi reformnak. Ez utóbbinak célja tudományos képzettségű szerzeteseket nevelni. A keleti egyházban az előkelőbb állások mind szerzetesek számára vannak fűntartva. A szerzetesek sorából kerülnek ki a püspökök, azok tanácsosai, udvari és székesegyházi papjai. Ez állásokat eddig részben olyan világiakkal töltötték be,

vidám kacagással szaladt eléje s átkarolta nyakát gömbölyű kis karjaival.

Sándor felölelte a kis hugocskáját. Nagyon szerette a kis leányt, igazi játszópajtásává szegődött. Sokszor egész délutánokat elmulattak ketteskén a kertben futkosva, vagy a zöld puha fűben heverészve. A kis leánynak pedig nem volt nagyobb gyönyörűsége, mint ha az ő nagy Sándor bácsijával játszadózhatott.

Valamikor ez a kis leányka volt a legjobb ürügy, ha Sárkát látni akarta. Csak átment a Zsuzsiékhoz, Sárkát legtöbbször ott találta, amint a kis Juliskát gügyölgette. S akkor elmulattak vele mindketten. A kis lány ide-oda szaladgált kettejük között, vidám pajkos kacagással, mintha édes gondolataikat, fényes tekinteteiket hordozná át egymásböz. Hordott még át egyebet is. Hiszen Sándor a kis leány puha ajkain még érezte a Sárka forró édes csókját.

Most már ennek is vége van. Ezekben az édes mulatságokban sem lesz része többé.

Késérő gyönyörrel szorította magához a kis leánykát. Nézte, nézte gagyogó piros ajkait. Meg nem állhatta, hogy újra meg újra össze ne csókogassa.

De ez a csók nem volt többé édes. Fájt neki. Azelőtt mennyi édes gondolat, mennyi édes remény volt hozzáfűzve, most már csak a legkeserűbb, a legkínzóbb tudat!

A kis leány pedig miről beszéljen másról, mint a miről az előtt? Ha tudta volna, hogy ártatlan lelke, milyen kint okoz!

— Sárka néni ma sokat, nagyon sokat sirt. És, mikor hozzámentem, úgy eltaszított magától!

Eltaszította magától ezt a kis leányt! Nem, nem ezt a kis leányt. Hanem azokat az emlékeket!

Hiszen igaza van. Hiszen ő is éppen most taszította el őt örökre magától.

Hiszen erre el lehetett készülvé. És mégis olyan gyöttrő fájdalom facsorodott a szívére, a minőt még eddig nem érzett. Mikor boldogságnak minden reményéről lemondasz, fáj, nagyon fáj, — de hogy téged el tudjanak dobni, az ezerszeres fájt. Pedig már akkor csak az a nagy, bolond hiúságod szenved!

Kieresztette a kis lányt karjai közül s bement a házba. A kis lányka bámulva nézett utána, s ha néhány évvel idősebb lenne, bizonyon sokáig elgondolkoznék azon, hogy miért olyan szomorú Sándor bácsi s miért sir olyan sokat Sárka néni?

A faluban persze néhány nap alatt elterjedt a hire, hogy Sándor nem az Anyos Sárkát, hanem a Portás Anikót fogja feleségül venni. Nem is csodálkozott rajta senkiesem. Hiszen mindenki látta azt a nagy szegényt, a mi a Sándoron megesezt, tudhatta mindenki, hogy azt a lealázást el nem felejtethi soha.

Azóta látták is Anikóval többször, kedve még vidámabb, még kicsapongóbb volt, mint annak előtte. Bizonyosan már el felejtette azt a másikat. Néhányan ugyan észrevették, mintha a Sándor arca sokkal halványabb volna, mint az előtt, s olyan félet rebesgettek, hogy ennek alighanem a Sárka az oka.

De ki hinne mindenféle mende-mondának? Ha halványabb is, annak oka nem más, mint hogy a nagy vendéglőben egy idő óta gyakoribbak a tivornyak, ott pedig Sándor viszi a szót. Vigan vannak ott minden éjjel, de aki a legeslegvigabb, az épen ő.

Egy este már javában ott vigadott, mikor belépett Kenderes Pista s egyenesen melléje telepedett.

— Jó estét, Sándor! hogy vagy?

— Köszönöm, Pista, kutya bajom, látod. Élem a világomat, a mig fiatal vagyok.

— Okossan teszed. Nincs is okod busulni. Helyes kis lány ám az Anikó.

— Helyes bizony.

— Azután azt rebesgetik, hogy nem sokára meg lesz a lakodalmatok.

— Biz az meglehet.

— Hát, tudod Pista, én nagyon szeretném, ha mentül előbb meglenne.

— Már hogy tartozik az te rád?

— Hogy tartozik az én rám? Nem is gondolod?

— Nem én. Nem törtem még rajta a fejemet.

— Az igaz. Hát az ugy van, édes Sándorom, hogy én az Anyos Sárkát már régtől fogva szeretem,

addig azonban, mig te legyeskedtél körülöttem, nem akar-

tam hozzá közeledni. Nem akartam, hogy azt mondják rólam, hogy meg akarom rontani a szerencséteket. Már én ilyen vagyok. Most azonban a mióta tudom, hogy nincs már közetetek semmi, megkérettem Sárkát.

— És?

— És apja-anya nekem ígérte. Sárka pedig azt mondta, hogy mihelyest a Portás Anikó férjhez megy, ő is azonnal hozzám jön.

— Ugy?

— Ugy bizony. Most hát már tudod, hogy miért szeretném, ha ti mielőbb megesküdnetek.

— Tudom.

— Épen azért kerestelek fel, hogy megmondanád nekem a lakodalmatok napját, ha már kitűztetek volna.

Sándor kezdett mindinkább zavaros szemmel nézni Pistára. Hangja egészen elfulladt, mikor ezt felelte:

— Mondd meg neki, Pista, hogy még nem tűztük ki. Hanem most már mondhatom, hogy meg lesz az mához két hétre!

— Mához két hétre? No annak nagyon örülök. Meg is mondom mindjárt holnap reggel. Isten veled, Sándor!

— Isten veled, Pista!

Pista elment. Sándor pedig bámult a szoba gözös levegőjébe. Nem volt ura többé gondolatainak. Fejében olyan homályt, olyan zűrzavart ködöt érzett. Verbe borult szeméi előtt forogni kezdett a világ.

Föllökte maga előtt a bort s kirohant az utcára.

Egy gondolat villant meg agyában. Talán meg utolérheti azt az embert, még visszavonhatja azt a mit mondott. Még megmondhatja neki, hogy az a leány nem lehet senki másé csak az övé, hogy ahhoz a leányhoz ne merészeljen senki közeledni, ha meg nem unta az életét!

Szerencsésjére az utca már üres volt. Végig kőszált a falu utcáin, de nem találkozott senkivel.

A hideg éji levegő lassankint lehűtötte lángoló agyát. Dűhe elszállt, csak a keserűség maradt meg.

Hát ő is férjhez akar menni, ha én meghazsodom? Ó is oda dobja magát másnak, mint a hogy én magamat? Nagyon jól van, így legalább nem tar-

kik ugy a szerb...
segü...
vakanc...
táló kol...
látat s...
utján...
szerb...
tották...
Megje...
járásb...
állami...
ségi ké...
nokaik...
szomsz...
katala...
neveze...
e fölt...
cimere...
gyász...
erzést...
néha...
pedig...
k. hol...
akad...
sége...
zsilipe...
fésleg...
zottja...
kődes...
rendz...
vezet...
tónak...
vegta...
tanár...
után a...
Carbon...
és ez...
alkatr...
ket te...
vedők...
vényes...
nél sz...
véreng...
iszony...
rangoz...
két ga...
azonua...
gödik...
tönél...
obrová...
éves le...
tetek...
dr. Or...
š aba...
az álla...
eleinte...
sok le...
feleber...
bárme...
hullós...
hullás...
örömm...
lyesen...
követk...
mellett...
Az idő...
számla...
tetsze...
között...
száj-é...
tozunk...
a kette...
van az...
gunk...
hát esa...
Pistána...
fogja a...
Méreg...
vét. Mi...
a kinel...
Ja...
ki, mo...
is foga...
den es...
pokol...
Ja...
H...
járunk...
megelő...
fog szer...
séggel...
tunknak...
És...
bitvest...
hiszik b...
hozva!...
Ha...
csak leg...

Melléklet a „Bácska” 55-ik számához.

kik megszólán az utolsó pillanatban lettek pappá, mert a szerb szerzetesek közt bizony kevés megfelelő művelt és szorgalmas ember található. Innét van a püspökségek hosszú vakanciája. Brankovics terve az, hogy a tétlenül vegetáló kolostorokban gazdasági viszonyaik rendezésével iskolákat szervez a szerzetes papság képzésére s az iskolák útján beviszi a műveltséget és a bazafias szellemet a szerb kolostorokba.

Titelen a r. kath. templomban e hó 15-én tartották a gyászmisést Haynald bíboros-érsek lelküdvéért. Megjelentek a gyászmisést az összes tisztviselők, a kir. járásbíró, a szolgabíró, a kormánybiztos, a községi és hitközségi képviselők, egyetemen a tiszoltok parancsok, valamint a csanádi egyházmegyéhez tartozó szomszéd rudolfsgnádi és perlaszvárosi plébánosok. A katalok dísznövényekkel, az oltár, a baldachin s az ugynevezett püspöki szék fekete lepellel voltak bevonva s a fölött Hayda mérnök ügyes esetéből a bíboros-érsek címere állott. Mársics tanár vezetésével a férfi-kar gyászalakot énekelt. Thim Flóra urhölgy (Zomborból) keresztelés szövege nagy hatást keltenek.

Garai fürdő. Községünk nyugoti oldalát egy, mély, esőszerű idején vízzel fellábszárig feláradt, majd pedig szárazon, kopáran álló lapályszíksótt izzadó k. b. 450 k. holdnyi térség batárolja. Ezen hasznavehetlen területnek akadt egy bajai mérnök pártfogója, aki a szomszédköz-ségek — minden községnek van költségeseen épített szilipje — által támogatott vízvezetési akadályok sok-felével kitűz még jelenleg. De Garán lakó megbizottja Szivtek Sándor a kezdetleges lecsapolási mű-ködes tette helyén számunkra oly ideiglenes fűrdőt rendezett be, a melyet községünk ezideig még nem élvezt. Csak azt jegyzem meg meg, hogy a nevezett fürdő vizét, dr. Than Károly magy. kir. egyetemi egyetemen ur szivességből dr. Winkler Lajos egyetemi tanárségét ur által vegyelemzett. A vegyelemzés után a válasz az volt, hogy a felkültött víz Natrium Carbonátot és Natrium Chloridot bőségesen tartalmaz és ezen természeti tulajdonság magával hozta egyéb alkotórészeket. Gyógy szempont tekintetéből a mi fűrdőnket tehát használni élvezhetik: Idültl bőrkütegben szenvedők. Görvélykór bármely nemében. Sápárosok. Köszvényesek stb. Lakást, a fürdő mellett lakó németjeinkkel szívesen kap bármely vendég olcsó áron.

Véres bucsu. A csendőrség Gyulafalván egy vérengző, vad embert tartóztatott le, aki ott a bucsun iszonyú vérfürdőt csinált. Ez a szörnyeteg ember Harangyó Mihály, aki éjjel 11 óra tájban orozva leszurt két gazdát: Gál Mátyást és Mészáros Mátyást. Az előbbi azonnal szörnyet halt. A másik élet és halál közt vergődik sebében. A gyilkost a zombori törvényszék bíróságra szállították.

Vád alá helyezett tanító. Kohajda Márton öbörváci 50 éves tanító ellen a tanítására bizott 6—7 éves leánykák szülei meg nem nevezhető büntetést miatt tettek följelentést az újdéki törvényszéknél. A bíróság dr. Orosy Lajos kir. alügyész indítványára a btk. 232. §-a alá hármas hét rendbeli büntetést miatt helyezte vád alá az állatias tanítót.

Csillaghullások. E hónap második felében eleinte gyengébb, de később mind sűrűbb csillaghullások lesznek, melyek idővel, különösen augusztus első felében, oly sűrűn követik egymást, hogy bármikor és bármire fog a szem tekinteni, mindig és mindenütt hullócsillagokkal fog találkozni. Az idei júliusi csillaghullás a szebek közül való lesz és azoknak, kiknek örömiük telik egy pusztuló üstökös világ látásában, helyesen fogják tenni, ha ezen az éjszeleken, melyek 25-én következnek be, résen lesznek.

Tűzijátékot rendezett vasárnap este a park melletti tósa partján Czvetkovits György pyrotechnikus. Az idő kedvezett a mutatványoknak s publikum is nagy számban rándult ki. A mutatványok eléggé sikerültek, tetszettek is, habár valami különös látni való nem akadt közöttük.

Karavukova község, megszűnő ott a ragadó száj- és körműfájás, a zárlat föloldása iránt kérelmez.

Villámcsapás. E hó 18-án délután a villám agyonstított egy 15 éves Csuvardits nevű fiút. Az eset az ujonan épült Schlaggerter-féle ház előtt levő nagy fa alatt történt, hol Csuvardits téglákat rakosgatott. A szerencsétlen fiú rögtön meghalt. Arcán változás alig volt látható, mindössze fülei kéktültek meg a szerencsétlennek. Akik látták az esetet, úgy adják elő, hogy a villámcsapás egyszerre a földre terítette a fiút, úgy, hogy az orra is egészen befürödött a földre. A tanulság ebből az, hogy menyörgés alkalmával lehetőleg kerüljék a fák alatti tartózkodást.

Francia ujság contra orosz ujság. Nem valami finom élelci tisztelték meg egymás tudósait egy francia meg egy orosz ujság. Történt ugyanis, hogy a „Revue Scientifique” című tudományos ujságban egy „szentanu” következő furcsaságot teszi közzé: „Oroszországban most különös dolgot láthatni: száz meg száz-ezer szarvasmarha jár a legelőkön — kék pápaszemmel. Kék pápaszemmel az orvosok tanácsára látták el az oroszok jószágait, hogy megmentsék ezeket a járványos szemgyulladásától. Az ökrök ezekkel a pápaszemmel éppen úgy néznek ki, mint a tudósok.” — Egy orosz ujság, mikor tudomást vett erről a maliciózus megjegyzésről, azt teszi utána, hogy némely francia tudós pedig — éppen ellenkezőleg.

Az apatini sörház veszélyben. Az apatini sörház teteje e hó 15-én dében a kéményből kibulló szikráktól tüzet fogott, s csak a gyors segélynek köszönhető, hogy ezen óriási épület lángba nem borult, mely esetben valószínűleg oda égne a szomszéd épületek is. Ezáltal sikerült tehát elhárítani a veszélyt; de mert már tavaly is kigyúlt a kémény egy izben, nem volna-e tanácsos intézkedni, hogy újabb hasonló eseteknek eleje vessék.

Hosszu élet. Kilencvennyolc éves korában hunyt el Kovács József agg zsidó koldus, a mult héten, az ó-becsei községi kórházban. A ritka hosszu kort ért agg, utolsó időköz eljárt még kéregetni.

Filloxera. Megyénk Kovil-Szent-Iván és Uj-Szivac községének szőlőiben a filloxera jelenléte megállapítván, a nevezett községek határait, a földmivélsügyi m. kir. miniszter zár alá helyezte.

Városi ügyek.

A középkereskedelmi iskola építése tárgyában a versenytárgyalás vasárnap, 19-én, d. e. 10 órakor tartott meg. A 22,466 frt 43 kr-ra előirányzott építkezésre öt ajánlat érkezett be, és pedig Kassay János 21,343 frt 11 kr, Brock E. 21,801 frt 44 kr, Schweiger Imre 21,099 frt, Puskás Agoston 20,699 frt 12 kr és Ulrich Vince 19,997 frt. Az ajánlatok felett a holnapi közgyűlés fog határozni.

Rendkívüli közgyűlés. Zombor szab. kir. város törvényhatósági bizottsága holnap, július 22-én d. e. 11 órakor rendkívüli közgyűlést tart, melynek tárgyai lesznek a középkereskedelmi iskola építésére beérkezett ajánlatok feletti határozat hozatal, Karnász István ajánlata a bukováci 22 hold kaszáló haszonbérbeadása iránt és két előterjesztés a „napidíjak” és „szegények részére gyógyszerek” című költségvetési rovatoknál póthitel engedélyezés iránt.

A gazdasági és pénzügyi bizottság ma délelőtt 11 órakor ülést tart, melynek tárgyai a rendkívüli közgyűlés napirendjére kitűzött ügyek lesznek.

A laktanya-építési bizottság 15-én ülést tartott, melyen vállalkozók 3 ik kereseti kimutatása 10,500 frttal megállapított és vállalkozók abbéli kérelme, hogy az alapozási többlet már most kiutalványoztassék, a tanácshoz pártolólág beterjesztetett.

KRÓNIKA.

Munkaszünetes dolgok.

A régieknél a kit az istenek gyűlöltek, azt pedagógussá tették; quem dii odere, pedagogum fecere. Es ez természet, mert akkor még nem voltak diurnisták.

Manap már a kit az istenek gyűlölnek, azt diurnistává teszik.

En nem tudom mivel érdemeltem ki a gyűlöletüket, de tény, hogy diurnistává lettem. És ez ellen nincs apellata. Most hát csak azon iparkodom, hogy minél könnyebben viselhessem el az élet diurnistai gondjait.

Hanem abban mégis csak van egy kis kellemetes dolog, hogy azt a néhány sovány piculát, a mit összekörmölök, mindig két részben fizeti ki a főnököm, 1-én és 15-én.

Most 15-én ittötte markomat a garas, hát el is határozam nyomban, hogy 19-én alaposan megülöm az első munkaszünetes napot.

Ugy okoskodtam, hogy diurnista létemre csak vagyok olyan legény, mint a szomszéd kéményseprő, vagy mi a szösz! Hát szépen feléje se néztem az aktáknak, legyen munkaszünet.

Eliudultam hát reggel egy kis sétára. Bevetődtem a templomba. Ott legalább nincsen munkaszünet, hanem volt is ott munkaszünetes publikum bővíben. A szabó hitelezőmnek mind a négy segédje úgy ki volt fenve, mintha csak kérőbe készülné. Hanem mert ott láttam a majszter is, ott ült a szünetem mellett (mindkettőnek adósa vagyok) s láttam, hogy észre vett már, hát szépen ellillantam.

Nem hogy otthon hagyta volna őket is az a munkaszünetes téverény!

Belekeveredtem a piacon a publikum közé és szórakoztam a sok kofa zsörtölődésén. Ez is mulatság! Itt találkoztam az Ehenbeogh kollégával, a ki hasonlóan munkaszünetes vasárnapot csinált magának. A mint el-diskuráltunk, egyszerre csak titi a toronyban. Erre nagy kapkodás kerekedik, a rendőrök lármáznak, a kofák pörölnek, a publikum sűrű-forog és — a piac hirtelen kitűrt. Kezdődik a munkaszünet. (Tiszt. diurnista barátom, maga nem ismeri a munkaszünetről szóló törvény idevágó passzusát. — Szerk.) A Szellő koma felesége is kiküldte a Trézsijét, hogy vegyen 4 krért zöldséget a levesbe (mert nála ilyen rend van), de ez találkozott utközben a bakájával s elszermeskedte az időt, mire észre tér, éppen titi a tizet. Vége van, hiába könyörög csak egy szál petrezselemért is, a kofa nem ad. Megkezdődött az ő munkaszünetje. Punctum. Szegény Trézsi, szegény Szellő koma!

Betértek a trafikba, mondóm az Ehenbeogh kollégának, jó lesz rágyujtanunk egy vergóniára.

A trafikban nem égett a spirituszos gyújtó készü-lék, bizonyosan elromlott, vagy tán megakart a tréfálni a vevőket. Ugy is lesz szükségem gyufára, gondolom magamban.

— Kérek hát 1 skatulyát.
— Ma nincsen, kérem, ma — tetszik tudni, Sa-nyaró ur — munkaszünet van.

Hát akkor, hogy a menkőbe gyujtsak rá?
Kérek egy tollszipkát, hadd nézzek ki egyszer elegansul. Hát nem tagadják meg azt is? A Náci hivatal-szolga a Gyuri kollégának 2 krért cigarett-papíros akart venni. Azt se kapott. „Ma ne cigarettázzon az ur — mondja neki a grájzler segéd — ma munkaszünet van.”

— De hát akkor mit is kapni ma önkönl? Kér-deztem tőle.

— Talán stemplit vagy váltót parancsol az ur?!

— Isten ments! Az előbbivel nem élek, az utóbbi meg akár ne is existáljon én miattam, mert én úgy sem vagyok váltóképes.

Denique, nem tudtam rágyujtani a vergóniára.

Te Franci, mondóm az Ehenbeogh kollégának, ma nagy ünnepe van, eresszünk meg egy kis „magasabb élvezetet.” Ülünk le annak a „gyorsfotografus”-nak a masinája elé, a ki az utcán állította föl a sátrát.

Persze úgy okoskodtam, hogy munkaszünet van, hát úgy sem dolgozik a nimet s így a picula meg marad, de azért örökre nagyságos urnak néz engem a gökler.

Es uram fia! Hát nem készen áll a lefotografálással? Le kellett szurkolnom 30 piculát. De nehezre esett a válás a nagy pénztől!

Hja ezt meg „látványosság-mutogató”-nak nézi a

tozunk egymásnak semmivel. Egyformák leszünk mind a ketten.

How is tudok úgy indulatoskodni? Hiszen így van az jól. Így lesz igazán tele a keserű pohár. Ma-zunk szerettük magunknak, magunk töltögtetjük tele, hát csak hadd legyen telides tele!

Es kinek dobja oda magát? Ennek a mamlasz Pistának! Ez fogja azt a karesu derekat ölelgetni, ez fogja annak az édes szájnak mézét lecsókolni!

Hát csak hadd ölelje, hát csak hadd csókolja! Méreg lesz az neki, tüzes méreg, ami összegegeti a szívet. Minden ölelésnél, minden csóknál én jutok az eszébe, a kinek azt igaz szívből szánta.

De tüzes méreg lesz az nekem is!

Jaj de nagyon keserű ez a pohár! De csak igyunk ki, most már benne vagyunk!

Nekem is lesz feleségem, szép, fiatal feleségem, én is fogom azt ölelni, csókolni, s minden ölelésnél, minden csóknál gondolni arra a másakra, mindegyiknél a pokol minden kinyját átszenvedni!

Jól lesz az így? Így kell annak lenni?

How esaljuk majd a világot! Mosolygó ábrázattal járunk-kelünk az emberek között, mindenki boldognak, meglegedettnek fog hinni, apánk, anyánk gyönyörködni fog szerencsénkben s a derék becsületes hitvestárs hű-séggel, odaadással áldozza magát minden gondolatunknak.

Es meg lesznek esalva mindannyian, apa, anya, hitvestárs! Hazudunk mindenkinen. S mikor legjobban hiszik boldogságunkat, akkor leszünk legjobban elkár-hozva!

Hát jól lesz ez így? Te is így akarod? No hát csak legyen!

(Vége köv.)

MAGYAR FÜRDŐK.

— Fővárosi tárcalevél. —

Margitsziget, július 20.

A saison itt, ezen a bájos dunai szigeten, tető-pontjára bágott. Elénk, tarka, vonzó képet tár a szem-lelő elé; a kecses villakban, óriási hotelekben európai kényelemmel berendezett 400 vendégszoba folytonosan tele van betegekkel és egészségesekekkel, s ha valahol megtrül egy lakás, azonnal akadnak konkurrensok es-patostól, akik megszerzenni igyekeznek annak a lehetősé-gét, hogy itt, a pompás park hős fasorai, művészi fantá-ziával kigondolt virágágyai, dalos madaraiak ezreinek gyö-nyörű hangversenye között töltsön legalább néhány hetet.

Épen a napokban kalauzoltam egy pözeni lengyel nagybirtokost a Margitszigeten, aki amúvala nézte az érdekes korzókat, a pártját ritkító magyar főkertész ál-tal gondozott kert szépségeit, a palotaszéri fűrdőépít-letet, a mely a nem régen elhunyt Ybl Miklósnak mo-numentális alkotása, a kényelmes berendezés, és kije-lentette, hogy európaszerre, amerre járt, mindenütt di-csérni hallotta a Margitsziget pompáját, rendkívüli szé-p-ségeit, természeti gyönyörűségeit, de ugymond, amit látott, az fölülmulja mindazt, amit hallott a Margitszi-getről. Régóta kíváncsi volt a Margitszigetre, és főké-p azért jött fővárosunkba, hogy ezt a sokat dicsért sziget-et megtekintje. Szóval nem tudott kijönni a dicséretből.

Meglepte a sziget közepén álló főhercegi kastély nemes egyszerűsége, ahol már József nádor, József fő-herceg dicső emlékeztető atyja, előszeretettel lakott. Jó-zsef főherceg, a sziget mostani tulajdonosa, a honvéd-ség főparancsnoka, aki megbecsülhetetlen szolgálattal tette nevével feledhetlenné minden igaz magyar ember előtt, évenként szintén többször szokott időzni a Mar-gitszigeten, amelyet valóban határtalan bőkezűséggel emelt európai színvonalon álló fűrdőhelylyé és ritka varázsu, valóságos tündérvilág a Duna hullámainak közepette. Már az idén is töltött néhány napot itt, ami-kor vele volt első segédtszije Jekelfalussy kamarás és ezredes, és a szeretetre méltó typusa a gavallér katoná-tiszteknek, és Libits Adolf, a ki a tavall elhunyt Nyáry

Adolf bárótól, a főherceg volt főudvarmesterétől még ennek életében átvette az összes főhercegi uradalmak kormányzását, s olyan buzgalommal, olyan készséggel tölti be ezt a nehéz tiszteket, hogy napról-napra job-ban kivívja a főherceg és a főhercegi család bizalmát s szeretetét. Kétszer látogatta meg már az idén a poe-tikus szépségekkel teljes szigetet Klotild főhercegasz-szony, aki személyes megjelenésének ellenállhatatlan bájával, női erényeinek ragyogásával, viruló leányainak s derék fiainak kitűnő nevelésével, épen olyan mértékben megtudta nyerni a nemzet rajongó szeretetét, mint főn-séges ura, József főherceg karakterének fényes voná-saival, magyaros szokásaival az elévülhetlen népszer-séget Magyarországon. Károly Lajos főherceg és főnsé-ges neje Mária Terézia főhercegaszszony szintén jártak ebben a saisonban a Margitszigeten fényes társasággal, s ez alkalommal mondotta a főhercegaszszony Libitsnek a bucsuzásakor: a Margitsziget hasonlíthatatlan szép, fe-ledhetetlen benyomást gyakorolt reám.

A német-lengyel turistát elvittem aztán az alsó vendéglőhöz, ahol naponként játszik a katonabanda; természetesen elismeréssel szólott katonazenénkről, amely tudvalevőleg a legelső köze tartozik Európában. Majd lóvasuton, mert ez is van ám a szigeten, fölmentünk hős, árnyas uton a felső szigetre, megnéztük a vizesét, ahol a gyógyforrás kiapadhatatlan víze zugva ömlik télen-nyáron a Dunába; elsetáltunk a felső vendéglőhöz, a hol reggel, délután, este, tehát naponként háromszor játszik jó cigányzene. A gyönyörű magyar nóták persze egé-szen elragadták az idegent; amikor pedig szétnézett a korzón, amely a cigányzene körül minden verőfényes délután kifejlődni szokott, akkor meg épen nem tudta, hova legyen az ámulattól. Ez a ragyagó eleven kép a szebbnél-szebb asszonyokkal s leányokkal, a fényes, szingardag toalettekkel egyike a legpompásabb látvá-nyoknak; ilyenkor, mintha minden kiköltözne Budá-pestről ami szép, bájos és díszes.

Amit nem mutathattam meg, az a margitszigeti forrás csodálatos gyógyító ereje. De amint lehetett megmagyaráztam neki, hogy a margitszigeti hévforrás Than K. egyetemi tanár elemzésének eredménye szerint

rendelet, meg a rendőrség és ennek nincsen munkaszünetes napja.

Ideje lesz az ebédre gondoskodni, már 3,11-re. Betérünk a hentesboltba, a hol én „stammgast” vagyok. Sok volt a vevő a boltban. No — mondom magamban — majd várok egy csöppet. Várok, várok és lassan válogatok a kolbász és hurka között, nézegetem s e közben tít a 11-et.

— Hamar, hamar Sanyaró ur, szól a hentes, be kell csukni a boltot.

— Dehogyan kell, talán csak nincs az urnak is munkaszünetje?

— Mit, nincsen-e? No majd megmutatom, hogy van. Eközben fölkapok egy hurkát és kérem, hogy esomagolja be. De ökeme istennek sem teszi, azt mondja, mert már elfűtötte a 11-et és neki munkaszünete van. Szervusz Franci, szölok a kollégához! Ma nem ebédelünk, ma munkaszünet van!

Legalább kicsipjük magunkat. Betérünk a Vanya borbélyhoz. (Jó emberem; tartozom neki, de nem jár a nyakamra.) Az óra felet mutat 12-re.

Itt is sok a munkaszünetes kundschafft. Várni kell. Előveszem a „Bácskaer Volksblatt”-ot és olvasom addig, míg rám kerül a sor. (Ez az én „lajbzsurnálom.”) Soká vártam, de végre rám került a sor.

Letűlök a tükör elé nagy uri mozdulattal. A Frici gyerek jön szappannal és nagy lassan bemázolja az államot, miközben elmeséli, hogy neki még nem szabad beretvát venni a kezébe, ő még kezdő inas. Tehát ilyen állapotban várnom kellett megint, míg a májszter sorra kerit engem is.

Ez utóbbi lassan végzett is az ő embereivel s a mikor előttem feni a beretvát, megkondul a nagy hang, dél van. A májszter félre teszi a borotvát, kezdődik az ő munkaszünetje is.

— Hát velem mit tesz? Itt hagy beszappanozva? — Nem hagyom itt, sőt inkább tessék távozni, mert ebben a pillanatban be kell zárni a boltot.

En nem akartam távozni, ő nem akart megborotválni; én káromkodni kezdtem, ő is; én összeszidtam a ritkán jóllakott tyukszemfaragó öregját is; ő is az enyémet és a vége az lett, hogy egyszerre kinn találtam magam az utcán; természetes: kibóbt az istentelen munkaszünetes borbély szappanosan, szalvétástól.

Másnap bemegyek, mint rendesen a hivatalba; ott meg a főnököm fogad.

— Hát tegnap hol volt? — Munkaszünet volt, kérem átoszággal.

— Majd adok én magának munkaszünetet! Hát lakatos-vagy timáregény maga mi? Még a borbélyok is dolgoznak déli 12 óráig. (Itt egyet köhintett Sanyaró ur) — A fizetéséből lefogom vonni ezt az egy napot. Érti?

Ez volt az én első és egyszersmind — diurnistai pennámra mondom — az utolsó munkaszünetes vasárnapom is.

Sanyaró Vendel.

Kofák vasárnapja.

A vasárnapi munkaszünetről szóló törvény oly életbevágó érdekeket érint s oly mindennap előforduló esetekre vonatkozik, hogy rendelkezéseinek tisztába hozatalára mindenkinek törekedni kell. Sok idő fog eltelni, míg a törvény s az azt szabályozó miniszteri rendelet intézkedései a nép vérébe mennek majd át. Pedig a végrehajthatáshoz ez feltétlenül szükséges; kell az, hogy minden iparos és kereskedő, meg a nagyközönség is teljesen tisztában legyen minden tekintetben.

Különösen a miniszteri rendelet egyes intézkedései már eddig is többféle magyarázatra s felfogásra adtak okot, ami szükségessé fogja tenni a felsőbb fórum döntő nyilatkozatát. Mi a ma-

állandó kénytelen és magas hőmérsékénél fogva a kenes hévizek közé sorozandó, 35° R. meleg artézi kenes forrás, porcellán-, márványkád- és köfűrdőkkel, zuhanykádokkal, villamosfürőkkel. A margitszigeti hévvíz kitűnő eredménnyel használtatott mint fürdő, vagy belsőleg mint gyógyital és belélegzésre a következő betegségek ellen: csúsz, zsábkák, idült küttegek, külsértések után föllépett izzadmányok, görvély és bujakór, máj-, gyomor, bélbántalmak, idült székrekedés, hólyag hurut, női bántalmak, garat-, gége-, tüdőhurut, hűdés és idegbántalmak. Utóbbiak ellen a villamos fürdők alkalmazták meglepő sikerrel. A hévfürdőkön kívül vannak még iszap, malata, fenyőlevél, francens-badi lap (moor) és krenznaichi lügfürdők is. A 135 hold nagyságú sétakert, tiszta, pormentes, üde levegőjével, egyhe, egyenletes temperaturájával klimatikus gyógyhelyül is kitűnő szolgálatot tesz. Rendelő fürdőorvos: dr. Bauer Antal, főhercegi udvari orvos. Fürdőidény tartalma május 1-től szeptember 30-ig. Megrendeléseket lakásokra átvesz a gyógyfürdő felügyelősége, amely Hohlfeld Lajossal az élen szorgalmasan buzgólkodik a vendégek hibátlan ellátásán. Az árak minden tekintetben igen jutányosak.

Evenként a legmeglepőbb gyógyulások fordulnak itt elő: szerencsétlen betegek, akiket úgy kellett idehozni, a kura befejezésével vigan távoznak saját erejükkel, áldva a jóságos főherceget, aki ilyen hatalmas fürdővel gazdagította Magyarországot fővárosát.

A Margitsziget is egyik csattanós példája annak, hogy napról-napra indokolatlanabbá válik az a mania, amely mindenáron külföldre viszi a magyar fürdőzőket; aki beteg, nyugodtan jöhet ide, mert itt megtalálja a gyógyulást, ha az egyáltalán lehetséges. Az egészséges turista pedig nagy gyönyörűségtől fosztja meg magát, ha Budapesten időzvé, néhányszor el nem látogat a gyorsjárású gőzöskék valamelyikén a Margitszigetre; ezért volt a szigetnek tavali is négy hónap alatt közel 200,000 látogatója.

(VI).

gunk részéről a legnagyobb készséggel tért adunk minden erre vonatkozó felszólalásnak, sőt örülni fogunk, ha alkalmunk lesz ezen az uton egyes kérdések tisztába hozatalához hozzájárulni.

Megkezdjük ezennel a magyarázást a miniszteri rendelet egy, városunkban is többféleképp interpretált intézkedésével, mely a kofák cikkeinek vasárnapi elárúsíthatóságáról intézkedik.

A rendelet a kofák üzletét a vasárnapi szünet alól kiveti egy bizonyos feltétel alatt.

Az idevonatkozó szakasz (min. rend. II. 6. p.) szóról-szóra így hangzik:

Kivételül „a kofák üzlete, amennyiben az árak üdülő és mulató helyeken vagy a városban, illetve községen kívül sátrak alatt, vagy valamely szokásos módon asztalokon vagy a földön kirakva árusítottak.”

E szerint a kofáknak árucikkeiket három esetben szabad vasárnap is árusítaniok:

- üdüllő és mulató helyeken;
- a városban illetve községen kívül sátrak alatt;
- szokásos módon asztalokon vagy a földön kirakva.

Különben pedig a kofáknak sem szabad árucikkeiket vasárnap árulni.

Kérdés már most, hogy a zombori — templom előtti piacon — szabad-e vasárnap a kofáknak árulniok vagy nem.

Vannak, a kik azt vitatják, hogy igen, mi azt mondjuk, hogy nem.

Az elsők szerint az a) alatti nem vonatkozik a zombori templom előtti piacon levő kofákra, a b) alatti határozomány sem, de igenis vonatkozik a c) alatti rendelkezés, amennyiben szerintök a kofáknak vasárnap is szabad „szokásos módon asztalokra vagy a földön kirakva” cikkeiket árulniok.

Szerintünk a dolog nem így áll, mert a b) alatti azon kifejezés, hogy városban illetve községen kívül vonatkozik nem csak arra, hogy sátrak alatt, hanem arra is c), hogy szokásos módon asztalokra vagy a földön kirakva.

Mint hogy pedig a zombori — templom előtti — piac se nem mulató, se nem üdüllő hely (a) se nincs a városban kívül, tehát ezen piacon se sátrak alatt, sem pedig a szokásos módon asztalokra vagy földön kirakva a kofáknak cikkeiket árulni vasárnap reggel 6-tól, hétfő 6 óráig nem szabad.

Szerintünk tehát, ha a kofák a zombori templom előtti piacon élelmiszer cikkeiket vasárnap reggel 6 óra és hétfő reggel 6 óra között árulják, rendeletbe ítköző dolgot végeznek, melyért őket felelősségre kell vonni s a törvény szigorát alkalmazni.

Ennél fogva föntartjuk azon, lapunk mult számában tett állításunkat, hogy a háziasszonyoknak célszerű lesz szombaton illetve vasárnap reggel 6 óráig beszerezni piaci szükségleteiket, különben, ha a rendelet végrehajtatik, vasárnap 6 óra után a piacon kofákat elárúsítani nem fognak találni.

Még csak a miniszteri rendelet II. 10. pontját idézzük:

„Kivétel a vasárnapi szünet alól a tej-, gyümölcs- és kenyér-elárúsítás.”

Vannak, akik ebből azt következtetik, hogy tejet, gyümölcsöt és kenyeret feltétlenül és mindenhol szabad egész vasárnap árulni.

Ez sem áll, amennyiben ezen 10. pont megszorító rendelkezést nyer a 6. pont által.

T. i. kofáknak tejet, gyümölcsöt és kenyeret is csak az esetben szabad egész vasárnap árulniok, amennyiben az árak üdüllő- és mulató-helyeken vagy a városban, illetve községen kívül sátrak alatt, vagy valamely szokásos módon asztalokon vagy a földön kirakva árusítottak.

A 10. pont rendelkezése oly értelemben véve, hogy a tej, gyümölcs és kenyér feltétlenül árulható, nem a kofákra vonatkozik (ezekre ott van a 6. szakasz intézkedése), hanem vonatkozik a tej, gyümölcs és kenyérnek boltokban való elárúsítására.

Célszerűnek látjuk e kérdés tisztába hozatalát; szívesen fogjuk venni, ha valaki véleményünk helytelenségéről meggyőző, addig azonban feltétlenül ragaszkodunk azon álláspontunkhoz, hogy a zombori piacon a kofáknak vasárnap reggel 6 óráig hétfő reggel 6 óráig élelmiszer cikkeiket elárúsítaniok nem szabad.

Bács-Bodrogh vármegyei élet 1848 előtt.)

Törödék emléklapjainból.

— Irta: Grosschmid Gábor. —

(Folytatás.)

A bünyefenyítő eljárásnak az inquisitio és botozás, a polgárban a perlekedés volt napirenden; a csekély rendőrség pedig a szolgabírák kezében volt; ez volt az igazságszolgáltatás.

Jellemző, hogy a törvényszék asztalán előtt mint jegyző előtt fekvő Corpus juris bekötési tábláján belül a következő jellemmondat volt írva:

„Frangunt jura nummi, legesque ducati.”

Az ifjuság nevelésével és az iskolákkal ki-

sem törődött, az egészen a papok kezeiben volt, a protestánsokat sem kivéve. A népnevelés a leg-alacsonyabb fokot állott, kántorok, tudatlan iskolamesterek tanították a nép gyermekeit, még a magyarság állami eszméje is tökéletesen hiányzott.

Mindazáltal a legelhanyagoltabb feladata a közigazgatásnak bizonyára a közlekedésnek járhatatlan utjai voltak. A későbbi időben már Pál Antal alispán egyik ebédjénél jelen volt Thúr tábornok egy gazdag angol tőkepenészes társával, ki nem győzött eléggé csodálkozni az utak ily állapotán; elmondván, hogy nálunk ellenkező szokás van, mint Indiában vagy Amerikában, hol előbb építik az utakat és azután hozzá a házakat és városokat; egyszersmind utak építésére 20 millió forintnyi kölcsön beszerzését ajánlotta fel évi törlesztés mellett. A jelen levők mosolyogtak, de hallgattak és jártak továbbá is a feneketlen utakon, 1848 előtt ilyesmik kinek sem jutott volna eszébe, mert hiányzott minden vállalkozási szellem: csak a Dunán megindult gőzhajózás gyakorlott jótékony befolyást, minthogy az a fővárossali, úgy az egész művelt világgal összeköttetést lényegesen előmozdította, mi kihatott a magán életre is.

A közgyűléseknek, „re bene gesta,” mindig utójátéka volt; divattá lett a látogatás faluról-falura, pusztáról-pusztára, hol sokszor dinom-dánom között napokig elmaradtunk; az alispánnak néha currentálni kellett hivatalnokait, mert azt sem tudta hol vannak. — A bajai, szabadkai és zombori házak után jöttek a falun vagy pusztán lakó családok. — Mindenekelőtt megemlítem Latinovics Mórje ó-legyeni tanyáját, hová én, valamint a többi fiatalság, még a szomszéd vármegyéből is, özönlött mulatni. Különösen vendégszerető volt a Latinovics család mindannyi tagja, özvegy Latinovics, született báró Geramb Eteleka fényes estélyei híresek voltak Katymáron mint Baján, hol az Odry és Kuluncsics család, Szabadkán a Vojnicsok, Bajsán és Dobokán a Zákók, Rigycán a Kovács, O-Morovicán a Szalmásy és számos más család mindenfelé mindig szívesen fogadta a vendéget.

Zomborban atyám egészen nyílt házat vitt, hol szinte mindenkit szívesen láttak, nem is foggyott ki egész éven át a sok vendég, és pedig nem csak a vármegyéből, de az egész országból. Keglevics Gábor gróf, kincstári elnök, Mednyánszky, Rédl bárók, Viczay, Zichy, Hoyos, Kolowrath grófok, Milanes altábornagy, a Perczel család tagjai stb., gyakori vendégek voltak.

Dévay Imrénének a város közelében fekvő szép villája gyűlhelye lett az egész megyei fiatalsnak, hol a legkedélyesebb társalgásban mult az idő, és csak a hajnal csillaga vezette hazafelé a mulatókat. Az öreg Dévay tőzgyökeres magyar ember volt, kitűnő kertész és gazda, Paulina és Eteleka leányai, egy a bajai rokon Kuluncsics család bájos tagjai egyéb rokonokkal együtt paradicsommá varázsolták szép villáját, melynek hatalmas gesztenyefái alatt sohasem fogyott ki a jó kedv és mulatság. Itt mulatott az akkor még fiatal Sztójkovic Péter is, a később általában tisztelt szerb-magyar barát. A szép szállás az 1849-ik évben a betörő szerbek vadságának áldozatul esett, kik azt földig lerontották és elpusztították. Latinovics Károly háza is szívesen látogatott hely volt, hol Cseh Antal, Bezeredy Miklós és Latinovics Miksa jovialis tréfákkal fűszerezték a társalgást.

Felemlithető még idősb Szemző János is, ki tényező volt már akkor a megyei körökben és a közéletben élénk részt vett, ki nem csak vagyonosságá, de személyessége által is befolyásos egyéniség lett, kinek vendégszerető háza Szentivánon szinte látogatott hely volt, főleg szép leányai kéri által. Volt még számos fel nem említett vendégszerető család is, mert az igazi magyar vendégszeretet otthonos volt az egész vármegyében, de ezeknek legnagyobb részét elseperte az 1848-ik évi katasztrófa, és az utánna következő idők rombolása.

A családi házak látogatása mellett a vadászat sportja közkedveltségnek örvendett, mindenütt hemzsegett a sok agár, vizsla, kopó, mert az egész gentry világ vadászott, annak minden fajta kedvenc időtöltés volt, hanem az is többnyire kártyával és dőzsöléssel végződött.

(Folyt. köv.)

Törvénykezés.

Végtárgyalás a Steltzer ügyben. Hatoság elleni erőszak büntette és távirat-fiók megsértésének vétsége miatt vád alá helyezett Steltzer Frigyes kiszácsi ev. lelkes ügyében ez év október hó 13-án fog az ujvidéki kir. törvényszék előtt a végtárgyalás megtartatni.

Mérgezés. Lendák Boldizsár kulai lakos, 70 éves aggyastánt saját lakásán f. hó 10-én halva találtak. Az orvosok véleménye szerint mérgezés esete forogván fenn, a boncolás eszközele után a megölt belei az országos vegyészhez felküldettek. Lendák Boldizsár mérgezésével ennek ágyasa, a 28 éves Farkas Julis terheltek, kit is a vizsgálóbíró letartóztatott.

lenes szemel mint szemel lom u forintt

vona vette osztra Miuta ig. ett keres a volt allan melyv nuár

keres keres a 11 is ko tözsdé donos szütné szak

boesá kérdé E rat igaz az er terve zen magy illető ezert a bír delet változ ugy a sokat életbe let és nak. hánye gyeik mézse és ko hát p leszn

okná hatók A na az új bélye

naiz a ké gyere és o feltet az új 8.80- Teng

galon csak Viktő vette 2-ös 14 tr 11 tr Méter

A va kére alatt sz az igaz uralko ha m

közle ki! Me behatá ügyet mindoz fölötva hir ab ben iz közöll

Havi beti

21 Ke 22 Sz 23 Cs 24 Pé

Közgazdaság.

A magyar államvasutak vonalain az ideiglenes kimutatások szerint a folyó év első felében 1.704,600 személyivel és 29,400 db. podgyászszal több szállított, mint a múlt év ugyanezen szakában. A bevételek a személyforgalom után 518,300 forinttal, a podgyászforgalom után pedig 21,300 forinttal, összesen tehát 539,600 forinttal rugtak többre, mint a múlt év első felében.

Az osztrák-magyar államvasutak magyar vonalainak átadása. Szombaton délelőtt 11 órakor vette át Baross Gábor kereskedelemügyi miniszter az osztrák-magyar államvasutak államosított magyar vonalait. Miután Hieronymi a volt társulat nevében, Ludvig Gyula pedig a magyar államvasutak nevében üdvözölték, a kereskedelemügyi miniszter szívélyes szavakban válaszolván, a volt osztrák-magyar államvasutak vonalainak a magyar államvasutak kötelekebe való felvételét jelentette ki, melynek teljes beolvasztása azonban csak jövő év január 1-én fog végbemenni.

A kereskedők kérelme. A kis- és középkereskedők testülete újabb felterjesztést intézett a kereskedelemügyi miniszterhez a 6 órai felnyitási idő és a 11 órai zárlat megváltoztatása iránt. Egyszersmind azt is kéri, hogy vegye a miniszter tekintetbe a dohánytözsdevel, bor- és sörméréssel egybekötött üzletek tulajdonosainak érdekeit s változtassa meg a vasárnapi munkaszünetről szóló törvények rájuk vonatkozó egyes hátrányos szakaszait.

A vasárnapi munkaszünet tárgyában kiadott miniszteri rendelet az utóbbi napokban sokféle kérdésfelvetésre és magyarázatra szolgáltatott alkalmat. E rendelet, mely számolt mindazon kivágásokkal, — igaz, hogy ezek száma nem valami sok volt — melyek az érdekeltek köréből felhangzottak, miután a rendelet tervezete már hat héttel előbb tudomásra hozott, minden kérdésre feleletet ad. A törvény és a rendelet magyarázására semmiképp sem a közigazgatási hatóság, illetőleg a kereskedelemügyi miniszter van jogosítva, mert ezúttal már minden egyes konkrét eset fölött kizárólag a bíró lesz hivatva itélni. Ha a gyakorlati élet a rendelet egyes intézkedéseinek kiegészítését vagy akár megváltoztatását szükségesnek vagy előnyösnek tüntetné fel, úgy annak idején a kereskedelemügyi miniszter e módosításokat foganatosítani is fogna, rendeleti úton bizonyára elebbe is fogja léptetni. Addig azonban a mostani rendelet összes intézkedései változatlanul érvényben maradnak. A dohánytözsdeknél egész vasárnap nemcsak a dohánygyedárusági cikkek, illetőleg bélyegek és levéljegyek elárúsíthatók lesznek, hanem, mint ez nagyon természetes, gyufa és szivarkapapír is. A vendéglőkben és korezmákban egész vasárnap mindenféle ital — tehát pálinka is — kapható lesz, csak a pálinkamerések lesznek zárva.

Új okmánybélyegek. A forgalomban levő okmánybélyegek tudvalevőleg augusztus 31-éig árszítotok el. Szeptember hó 1-től szeptember végéig váltathatók be a régi bélyegek, azután értéktelenné válnak. A mai naptól kezdve már a 3 és 7 kros bélyegekből az új fajták kaphatók, mert a régiéket elfogytak. Az új bélyegek csinos kiállításúak, szintük: zöld.

Gabonaüzlet. Kedvező hangulat mellett a gabonaüzlet szerény határok között mozog. Míg az árakban a készletek nagyobbrészt eladottak, addig új áru csak györcsen jön a piacra, dacára ennek, történtek árpában és búzában, valamint zabban is egyes kötések kedvező feltételek mellett. Minőség és mennyiség tekintetében az új gabonanemek kielegitők. Mai árak: O buza 8.80—9.00. Új buza 8.50. Zab 5.00. Új árpa 5.10—5.20. Tengeri 5.40—5.50. Bab 7.00.

Lisztüzlet. A múlt heti jelentésünk óta a forgalom kedvezőbb, szükséglet folytán — javult, az árak csak jelentéktelenül változtak. Goldstein Mór a „Szegei Viktória gözmalom“ Zombor és kerület képviselője következő árakat jegyzi: liszt 0 és 17 ft, 1-es 16:50, 2-os 16 ft, 3-as 15:50, 4-es 15 ft, 5-ös 14:50, 6-os 14 ft, 7-es 13:50, 8-as 13 ft, 8¹/₂-es 12:50, 8³/₄-es 11 ft, 9-es 8 ft. Korpa finom 5:50, goromba 5:20. Métermázsanként helyben.

Szerkesztői üzenetek.

A „Temetőben“ című versét gyöngének találjuk a közlésre. A balladák eszméinek és érzelmeinek sikeres dalbaöntéséhez erős írói kézre, és még erősebb költői lélekre van szükség. Kezeli poeta tolla alatt szárazza, lapossá lesz a vers. Beküldött dolgozatából is hiányzik az igazi érzés, az az áhítatos hang, melynek a hasonló költeményekben meg kell lennie. Szóval a „Temetőben“ kezdetleges munka. Később, ha majd valamivel jobbakat produkál, szívesen adunk teret azoknak. Erdújhegyi. Kiváló érdekű cikket köszönjük. Nemcs. Köszönjük és közölni fogjuk.

B. A. Apatin. Hová gondol, kérem? 13 ivnyi terjedelmű közlemény egy tanítógyűlésről! Hiszen ez már egy egész kötetet tesz ki! Meg vagyunk győződve, hogy a tanító-egylet nagy buzgalommal, lelkesen foglalkozik a pedagógiával és teljes lélekkel emeli az iskolai ügyet, a nevelés érdekeit, de azért mégis lehetetlen közölnünk a tanítók pedagógiai tanulmányokat, a melyeket ott egyes tanítók írtak. Az egész gyűlésről csak — legföllebb — 50—60 sornyi hír alakjában kellett volna megemlékeznie, avagy rövid — de ez esetben rövid — cikkben. Így — nagyon sajnáljuk — de nem közöljük.

Naptár. Julius.

Havi és heti nap	Katholikus naptár	Protestáns naptár	Görög-orosz naptár
21 Kedd	Dániel pr., P. Paula, Prax.		9 Pongrác
22 Szer.	Mária Magd. Mária Magd.		10 Nik. 45 vt.
23 Csüt.	Apollinár pk. Apollinár		11 Eufémia
24 Pént.	Krisztina vt. Krisztina		12 Prokol

Felelős szerkesztő:

Dr. BALOGHY ERNŐ,
köz- és váltó-ügyvéd.

Laptulajdonos és kiadó

BITTERMANN NÁNDOR.

HIRDETÉSEK.

57366. sz.

1891.

Árverési hirdetmény.

A zombori kir. pénzügyigazgatásnál mintegy 20—25 métermázsza használaton kívül helyezett papír nyilvános árverés útján **folyó évi július hó 26-án délután 3 órakor** eladatni fog.

Kikiáltási ár métermázsanként 6 frt 10 kr, melynek 10% készpénzben bántépénzül az árverés megkezdése előtt leteendő, és írásbeli zárt ajánlatok csak f. évi július hó 26-án d. e. 11 óráig nyújthatók be a kir. pénzügyigazgatás főnökéhez.

Zombor, 1891. évi július hó 20-án.

Danczer Kornél s. k.,
kir. pénzügyigazgató.

5248. szám.

kig. 1891.

Pályázati hirdetmény.

Bács-Bodrogh vármegye Hódásghai járás területére Hódásghai székhelyvel egy járási rendőrfelügyelői állás rendszeresített, felhivatnak mindazok, kik ez állást elnyerni óhajtják, hogy kellőleg okmányolt folyamodásukat nálam **augusztus hó 15-éig** nyújtsák be.

A rendőrfelügyelő 800 frt évi fizetés, 100 frt lakbér és 300 frt utiátalány, összesen 1200 frt javadalmazásban részesül, havi előleges részletekben.

A folyamodók igazolni tartoznak, hogy magyar állampolgárok, fedhetlen előéletűek s hogy a terhes szolgálat teljesítéséhez megkívánható egészséges testalkattal bírnak, s a hivataloskodással járó irodai teendők kifogástalan s pontos ellátására képesek.

Kelt Hódásghon, 1891. évi július 18-án.

Vissy József,
főszolgabíró.

3—1

Egy jó házból való fiu tanoncul felvétetik Engel Adolf fűszer- és norinbergi kereskedésében Zomborban (az Elefánt szállodával szemben).

3409.

1891. sz.

Pályázati hirdetmény.

Bács-Bodrogh vármegye topolyai járáshoz tartozó O-Morovica községben üresedésben levő állatorvosi állás betöltése céljából pályázat nyitattik.

Ezen állás javadalmazása:

1. a községi pénztárból 300 frt, 2. nappali 10 kr. éjjeli 20 kr. látogatási díj, 3. mint vágó biztos külön szabályrendeletileg megállapított díjazásban részesül.

Felhívattak a pályázni szándékozók, miszerint folyamodványaikat szabályszerűen felszerelve hozzám **f. évi augusztus 20-ig** annyival inkább nyújtsák be, mivel a később érkezők figyelembe vételni nem fognak.

Választási határnap utólag fog kitűzteni.

Topolyán, 1891. évi július hó 15.

Császár Péter,

főszolgabíró.

3—1

1225. sz.

tkvi. 1890.

Árverési hirdetmény.

A hódásghai kir. járásbírósként mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Tettling Adam és neje Rapp Erzsébet önkéntes árverés iránti végrehajtási ügyében a zombori kir. törvényszék (a hódásghai kir. járásbírósként) területén lévő, Filipova községében fekvő, a filipovai 715. sz. tjkvben A. I. 540/b. r. sz. 360. ö. i. sz. alatt foglalt, Tettling Adam és neje Rapp Erzsébet nevében álló házra az árverést 836 frtban ezenen megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az **1891. évi július hó 25. napján délutáni 3 órakor** Filipova községében meg tartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árban alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881-ik évi LX-ik törvényi 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bántépénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Hódásghon, 1891. évi március hó 25-én.

A hódásghai kir. járásbírósként mint telekkönyvi hatóság.

6585.

1891. sz.

Pályázat.

Mohol községében leköszönés folytán üresedésbe jött 400 frt évi fizetéssel javadalmazott irnoki állásra ezenel pályázat nyitattik — felhivatván azok, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy a megye 1887. évi 6-ik sz. a. alkotott szabályrendelete értelmében felszerelt folyamodványaikat **f. évi augusztus hó 4-ig** alulirt főszolgabírónál nyújtsák be; — a választás f. évi augusztus hó 6-án fog megtartatni.

Zentán, 1891. július 11.

Matkovics József,

főszolgabíró.

3—1

1224. szám.

tkvi. 1891.

Árverési hirdetmény.

A hódásghai kir. járásbírósként mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Rapp Márton, filipovai lakos önkéntes árverés iránti végrehajtási ügyében a zombori kir. törvényszék (a hódásghai kir. járásbírósként) területén lévő, Filipova községében fekvő, a filipovai 94¹/₂. sz. tjkvben A. I. 97/b. r. sz. 338. ö. i. sz. alatt foglalt s Rapp Márton nevében álló házra 400 frt kikiáltási árban az árverést ezenel elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az **1891. évi augusztus hó 1-5 napján délutáni 3 órakor** Filipova községében meg tartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árban alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. c. 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bántépénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Hódásghon, 1891. évi március hó 25-én.

A hódásghai kir. járásbírósként mint telekkönyvi hatóság.

4504. sz.

tkvi. 1891.

Árverési hirdetmény.

A zombori kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a zombori takarékpénztár végrehajtónak Scherk Péter végrehajtást szenvedő elleni 1974 frt 47 kr. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a zombori kir. törvényszék (a zombori kir. járásbírósként) területén lévő, Sztanisieson fekvő, a sztanisiesi 2071. sz. tjkvben foglalt Scherk Péter nevében álló A. I. 504. hr. 437. ö. i. számú ház és 605 □ öl beltelekre 960 frt, úgy a 2—9. sorsz. a. féltelek földre 4289 frt, végül a 7 800. hr. számú 1 hold nagyságú szőlőre 642 frtban ezenel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy fennebb megjelölt ingatlanok az **1891. évi augusztus hó 19-ik napján délelőtti 10 órakor** Sztanisieson községében meg tartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árban alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvényi 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bántépénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Zomborban, 1891. évi március hó 30-án.

A zombori kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

Radány Péter,

kir. trvszéki bíró.

4412. szám.

tkv. 1891.

Árverési hirdetmény.

A zombori kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Komnenov Száva végrehajtónak Miskovits Milán végrehajtást szenvedő elleni 407 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a zombori kir. törvényszék (a zombori kir. járásbírósként) területén lévő, Sztanisieson fekvő, a sztanisiesi 353. sz. tjkvben foglalt Miskovits Milán nevében álló A. I. 10—18. r. sz. a. 1/4 telek földre 1784 frt, — továbbá a 7 1050/a hrszámú 506 □ öl szőlőre 96 frt, — és a 7157/a. hr. számú 300 □ öl szőlőre 106 frtban ezenel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az **1891. évi augusztus hó 10-ik napján délelőtti 10 órakor** Sztanisieson községében meg tartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árban alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881-ik évi LX. törvényi 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bántépénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Zomborban, 1891. évi március hó 31-én.

A zombori kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

Radány Péter,

kir. trvszéki bíró.

zeiben volt, felvétel a leg- atlan iskola- még a ma- n hiányzott. feladata a desnek jár- en már Pál volt Thür zes társával, az utak ily lenkező szo- rikában, hol a házakat pítésére 20 ajánlotta fel mosolyogtak, feneketlen jutott volna lkozási szel- ajózás gya- az a fővá- li összeköt- hatott a ma-

ta, mindig tás faluról- zor dínom- az alispán- okait, mert i, szabaddai egy pusztán említem La- rá én, vala- zéd vármes- sen vendég- annyí tagja, ramb Etelka máron mint család. Szan- a Zákók, Szalmásy és lig szívesen

házat vitt, nem is fog- és pedig z országból, Mednyán- foyos, Kolo- Perczel esat-

he fekvő szép fei fiatalság- ban mult az te hazafelé vökeres ma- gazda, Pau- kon Kulu- okkal együtt gát, melynek a fogyott ki akkor még b általában szállítás az ágának állo- és elpusz- zívesen látó- eredy Miklós fűszereztek

5 János is, fei körökben si nem csak is befolyásos háza Szent- eg szép leá- nem említett grazi magyar szét vármes- zét elseperte áanna követ-

tt a vadászat mindenütt pó, mert az minden faja is többnyire

ben. Ható- k megsértés- eltzter Frigyes t hó 13-án fog rgyalás meg-

ai lakos, 70 halva találtak. sete forogván t belei az or- soldizsár meg- rkas Julius ter-

Pályázat.

Mélykut községben a leköszönés folytán üresedésbe jött s évi 360 forinttal javadalmazott rendőrvetetői állásra ezennel pályázat nyitattik. Felhivatnak pályázni szándékozók, hogy fedetlen előéletük s eddigi alkalmazatásukról szóló bizonyítványaikkal felszerelt kérvényüket f. évi július hó 26-ig az alólt elöljáróságnál nyujtsák be. A közbiztonsági szolgálatnál alkalmazásban levők s kiszolgált katonai altisztek előnnyel bírnak.

Kelt Mélykuton, 1891. július hó 14-én.

Lajthay Benjámán, **Mikó Mihály,**
községi jegyző. 2—2 községi bíró.

Üzlet átvétel.

Van szerencsém e város és vidéke nagyérdemű közönségével tisztelettel tudatni, miszerint eddig ZOMBORBAN a Falcione Gyula alapítványi házban évek hosszú során át fenálló **Falcione Gusztáv ur**

fűszer-, csemege-, anyag-, ásványvizek- és festék-üzletét

július hó 5-étől átvettem, és azt nevem alatt továbbra is vezetendém.

Főtörökvésem oda leend irányozva, miszerint elődöm vevőit magamnak fentartsam, azokat nem csak pontosan kiszolgáljam, hanem egyuttal a legjobb minőségű árucikkkel is jutányos áron ellássam.

Számos látogatásért esd

mély tisztelettel

Lugumerszky Plátó,

3—2

fűszerkereskedő.

10182.
1891. sz.

Hirdetmény.

Bresztovác község telekkönyvi betéteinek szerkesztésére kirendelt bizottság közhírré teszi, hogy az 1886. XXIX. t.-cikkben előirt helyszíni eljárás végett 1891. évi augusztus hó 10-ik napján a községben megjelenjen.

Felhivatnak ennél fogva:

1., mindazok, a kik a községben lévő valamely ingatlanhoz a telekjegyzőkönyvi állással szemben tulajdoni jogot tartanak, hogy a meny nyiben az eljárt bírósági kiküldöttnek az arra vonatkozó okiratokat át nem adták, tulajdonjoguk bekebelezését a fent kitett határidőig a telekkönyvi hatósághoz intézendő szabályszerű beadvány útján kieszközölni, vagy az 1886. XXIX. t.-c. 15—18. és az 1889. XXXVIII. t.-c. 5., 6., 7. §§-ai értelmében az átírásra szükséges adatokat megszerezni iparkodjanak és azokkal igényüket a bizottság előtt annak a községben teljesítendő működése folyama alatt igazolják, avagy oda hassanak, hogy az átruházó telekjegyzőkönyvi tulajdonos, illetve ennek örököse vagy hagyományosa az átruházási jogügylet létrejöttét a bizottság előtt szóval elismerje és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyt nyilvánítsa, mert ellenesetben jogaikat ezen előnyös uton nem érvényesíthetik és a bélyeg és illetékelenedés kedvezményétől elesnek;

2., mindazon jelzálogos hitelezők és azok, a kiknek javára egyéb nyilvankönyvi jogok vannak bejegyezve, de a bejegyzett követelések, illetőleg egyéb nyilvankönyvi jogok tényleg már megszűntek, ugyszintén az ilyen bejegyzésekké terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törlését kérelmezzék, vagy a törlési engedély nyilvánítsa végett a szerkesztő-bizottság előtt megjelenjenek, mert ellenesetben a bélyegmentesség kedvezményétől elesnek.

Zombor, 1891. évi július 15.

Dr. Kemény Andor, **Polányi M. s. k.**
kir. albiró. 3—2 bet. szerk.

1621. sz.
kig. 1891.

Arlejtési hirdetmény.

Bács-Bodrogh vármegye törvényhatósági bizottságának 637/1891. közgy. szám alatt kelt határozata folytán, alólirott községi elöljárók részéről ezennel közhírré tétetik, hogy Temerin községben a leányiskola kibővítésének biztosítása céljából 1891. évi augusztus hó 1-én d. e. 9 órakor a község ház tanácstermében nyilvános arlejtés fog tartatni.

Arlejtezni szándékozók tartoznak a költségvetésben kinttett 3992 frt 91 kr kikiáltási árnak 10%-át az arlejtés megkezdése előtt, az elöljáróság kezébe odaadékkal lefizetni.

Az építésre vonatkozó tervek, költségvetés és arlejtési feltételek a jegyzői irodában bármikor megtekinthetők.

Temerinben, 1891. évi július hó 14-én.

Lakatos Péter, **Varga János,**
jegyző. 2—2 bíró.

Pályázat.

Doroszlón (Bácsfennye) egy ujonan szervezett róm. kath. magyar nyelvű tanító állomás betöltendő.

Fizetés: 400 frt havi előleges részletekben és alkalmas lakás, melyért az ismétlő iskolában is tanítani kell. A kellőleg felszerelt kérvények a főtisztelendő Esperes-Hivatalhoz címezve **augusztus hó 10-ig** Prgl.-Szt.-Ivánnra küldendők.

A megválasztott állását szeptember 1-én elfoglalni tartozik.

Doroszló, 1891. évi július hó 9-én.

3—3

Az iskolaszék.

Hirdetmény.

Ada város r. k. magyar népiskolai tanítói állásra a városban 3 helyre, esetleg a szállásra is pályázat nyitattik **1891. évi augusztus hó 6-áig.**

Javadalom a városra:

- 500 frt havonkénti részletben előre, és 50 frt 5 évenkénti emelés 700 frtig.
- 30 frt iskolafűtés és szerekre.
- 5 frt ablakfentartásra.
- 100 frt lakbér, esetleg szabadlakás.
- A két elsőnek 1—1 lánca 2200 öf föld adóteherrel.

A kereset alatt levő régi nagyobb fizetés megnyerése esetére a két első, azt élvezendi.

A szállási állás javadalma:

- 300 frt előleges havi részletekben, 10% 5 évenkénti emeléssel 420 frtig.
- 50 frt iskolafűtés és szerekre.
- Három lánca föld adómentes.
- Szabadlakás.
- 3 frt ablakfentartásra.

Az ismétlő iskolában mindnyájan ingyen tanítanak. Pályázhat: római katolikus, okleveles, erkölcsös, és két évi sikeres működést igazoló férfitanító.

A fűlszerelt kérvények az adai róm. kath. iskolaszékre címezve, Opitz Sándor c. kanonok s adai plébánoshoz küldendők.

Kelt Adán, 1891. július 5-én tartott ülésből.

Gyevay Béla, **Opitz Sándor,**
jegyző. 3—3 iskolaszéki elnök.

Bérbeadás.

Csantavéren, a piactéren, a község legelénkebb helyén, egy ház bérbeadó, ezen helyiség egy italméresi jog- és boltiengedélylyel bir.

Ajánlatokat elfogad

Basch Károly,

3—3

háztulajdonos.

Pályázat.

Bács-Almás r. kath. hitközsége részéről a megüritült és augusztus 30-án elfoglalandó kántori állásra **1891. évi augusztus 14-ig** pályázat nyitattik. Javadalmazás: szabadlakás, 150 frt készpénz, 2/4 telek föld adóteherrel, 3 öf lágú tűzifa, 3 öf szalma, ostyasütésért 15 frt és 8400 lélek utáni stolaris jövedelem. Megkívánatik, hogy az illető pályázó okleveles tanító is legyen; a magyar nyelven kívül a német és dalmátot is bírja. Tartozik az iskolás gyermekeket és az ifjúságot az egyházi és világi énekekre meghatározandó órákban oktatni; a tanítókat betegség vagy egyéb akadályoztatásuk esetén ingyen helyettesíteni; nemkülönben a kántori hivattalal járó minden teendőt végezni.

A kellően felszerelt és felbélyegezett kérvények a b.almási r. kath. hitközségi képviselőre címezve nagyságos és főt. Boromiszta Tibor apát, kertületi esperes és jankováci plébános urhoz legkésőbb augusztus 12-ig terjesztendők be, és a pályázók a választás napján reggel személyesen megjelenni tartoznak.

Almás, 1891. évi május 30-án tartott képv. gyűlésből.

3—3

A hitközségi képviselőt.

Zombor, 1891. Bittermann Nándor könyv- és könyvendéjából.

Hirdetmény.

Ó-Sztopár község kérelmére és Bács-Bodrogh megye törvényhatósági bizottságának f. évi 460. sz. a hozott határozata értelmében ezennel közhírré tétetik, miszerint Ó-Sztopár községének alább körülirt ingatlana **1891. évi augusztus hó 16-ik és következő napján** mindenkor d. e. 9 órakor a helyszínen a kiküldött bizottság által és az alábbi feltételek s módzatok mellett eladatni fog.

A részletes felosztási s becslési tervek Ó-Sztopár község jegyzői irodájában a rendes hivatalos órák alatt betekinthezők.

Arverési feltételek:

Melyek szerint Ó-Sztopár község, mint erkölcsi testület, a tulajdonához tartozó és saját határában fekvő pusztai birtokát nyilvános árverés úgy írásbeli ajánlat útján következő feltételek mellett örökön eladja.

1. Ó-Sztopár község, mint erkölcsi testület a tekintetes Bács-Bodrogh vármegye törvényhatóságától 184. kay. ex 1889. sz. a. előzőleg kinyert engedélye alapján a tulajdonához tartozó és saját határában fekvő s az Ó-sztopári 1465. sz. jtkvben 2185. hr. sz. a. felvett 2550 kat. holdból álló pusztáját, illetve szántóföldjét egészben avagy mérnökileg megállapított 5 kat. holdnyi vagy nagyobb területű részletekben nyilvános árverésen és illetőleg írásbeli ajánlatok mellett a legtöbbet ígérőnek örökön eladja.

2. Kikiáltási ár az egész pusztára nézve 700,000 forint, míg 5 kat. holdnyi vagy nagyobb részletekre nézve a szakértő mérnök által készített felmérési s minőség szerinti becslési földkönyvben részleteként külön-külön kinttett becsérték képezendi, mely összegnek 10%-át minden árverező, illetve írásbeli ajánlatot tevő, bánatpénz fejében készpénz vagy óvadékképes értékpapírban letenni vagyis ajánlatához csatolni tartozik.

3. Köteles a legtöbbet ígérő vevő a vételért 20 egyenlő félévi részletekben és pedig évenként ápril és október hónapok 1-ső napján, a hátralékban maradó vételár után számítandó évi 5 1/2% kamatokkal együtt, a megyei házipénztárba hiánytalanul lefizetni, az esetre, ha a vevő a vételár részleteket pontosan a kikötött határidőben nem teljesitené, a község jogositva lesz az eladott területtel szabadon rendelkezni, azt vevő kárára és veszélyére ujra eladhatja s az ekként származó kár kiegyenlítéséül a már lefizetett vételár részleteket visszatarthatja, illetve abból magát bírói közbenjárás nélkül kártalaníthatja; késedelem esetén az esedékesség napjától s az esedékessé vált összegek után 6% késedelmi kamat is fizetendő.

Az első részlet az adás-vevési szerződés aláírásakor a bánatpénz betudásával legott a község pénztárába fizetendő és ez által haladéktalanul a vármegye házipénztárába szállítandó lesz; szabadságában állván vevőnek több részletet vagy az egész vételért is egyszerre, de mindenkor a fenti határnapokon lefizetni.

4. A vételár biztosításául vevő és esetleg neje leköti bárhol található összes ingó és ingatlan vagyonukat, s per esetén alévitik magukat eladó község által szabadon választandó sommisz bírói illetékesség és eljárásnak, a község elleni per esetében azonban a község területére nézve illetékes kir. törvényszék illetve járásbírói illetékessége köttetik ki.

5. Vevő az első részlet lefizetése után legott a megvett föld tényleges használatába, birtokába és jogaiba lép, miért is az összes állami adókat s egyéb közzadó természetű terheket a birtokba lépés napjától sajátjából viselni s fizetni tartozik.

6. Vevő a megvett birtokot ugyanazon jogokkal és kötelezettségekkel tartozik átvenni, a milyennel azt a község az eladáskor bírta.

7. Minthogy azonban a kérdésben forgó eladandó pusztai birtokra a „Pesti hazai első takarékpénztár-egyesület” mint hitelező javára 780,000 forint kölcsöntöke s járuléka jelzálogilag biztosítva, s bekebelezve van, ugyanazért Ó-Sztopár községe a fent számlajelzett kölcsöntartozásra nézve mindaddig, míg az 307,000 frt-ra le nem szálland, illetve le nem törlesztetik, tehát a 307,000 frton felüli összeg erejéig nevezett takarékpénztár irányában feltétlenül, sőt esetleg amennyiben hitelező egyesület ebbe bele nem egyezik, azonfelül is egyenes adósi viszonyban, illetve kötelezettségben marad, a miért is a megvett ingatlan birtok az illető vevő nevére tehermentesen csak is a vételár teljes lefizetése után, a teherrel együtt azonban akkor is átriható lesz telekkönyvileg, ha a jelzálog kölcsön 307,000 frtra letörlesztett és vevő a hátralévő kölcsön, illetve vételár töke erejéig egyenes adósi viszonyt fogad el hitelezővel szemben, s ekként utóbbi által a község a további adósi viszony és szavatosság alól felmentetik.

8. Az ezen adás-vételből felmerülő összes költségek, egy a birtokváltozást szárazák is az illető vevő által sajátjából viselendők és fizetendők.

9. Az árverés eredménye a legtöbbet ígérő vagy ajánlattevőre nézve azonnal, míg a községre csak is a képviselőtestület, illetve törvényhatósági jóváhagyás után válik kötelezővé.

10. Az árverés jóváhagyása után adás-vevési szerződés lesz kötendő, melyet esetleg vevő neje is, a meny nyiben neje van, mint jótálló, kezes, avagy társtulajdonos aláírni tartozand.

Ezen szerződés azon esetre, ha az eladás egészben vagy 500 holdnál nagyobb részletekben történne, közjegyzői okiratba foglalandó.

11. Az árverést vezetendő bizottságra álland Schlagetter Gyula vármegyei tiszti főügyész elnöke alatt Ribiczey Béla járási főszolgabíró, a községi bíró, Brezsovszky Vazul közs. jegyző és a községi képviselőtestület által kebeléből választandó két tagból, mely bizottság a járási főszolgabíró és a megyei főügyész közbejötté mellett járand el.

12. A megyei házipénztárba fizetendő részletek a hitelező takarékpénztár-egyesülethez Ó-Sztopár község folyó számlájára fognak felküldetni, hogy abból félévenkénti felmondás mellett a kölcsöntöke rendkívüli törlesztése s félévenként eszközöltessék.

13. Ha azonban az eladás részletekben történne, egy 100 holdnyi részletekig a vételár közvetlenül a községi pénztárba és a község által 5000 frtos részletekben a megyei házipénztárba, s csak is a 100 holdnyi területnél a vármegyei házipénztárba szállítandó.

Kelt Apatinban, 1891. évi július hó 6-án.

Ribiczey Béla,

6—3

főszolgabíró.